

Klasse, hører han ikke hjemme i en stats-amerikant Sygekasse. Jeg er paa dette Omraade i det hele en Hader af al Skematisme. Ligesom jeg var en Modstander af faste Indtægtsgrænser, fordi de efter min Mening indførte Skematisme i dette Forhold, hvor det gælder om at skønne om vedkommendes økonomiske Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde, saaledes vil jeg ogsaa være en Modstander af saadanne skematiske Regler, hvorefter man over en Bank lader enhver Lønarbejder have Ret til at blive Medlem af en Sygekasse, uden at en nærmere Undersøgelse af hans Forhold er nødvendig. Det er for mig den selv samme Skematisme som den, der rummes i Kravet om de faste Grænser; Formen er blot en anden. Det er til Afgørelse af Spørgsmaalet om bemidlet eller ikke at sætte en for Embedsmændene nem Regel i Stedet for det, der skulde være det afgørende i denne Sammenhæng: Den konkrete Undersøgelse af alle de Omstændigheder, som er bestemmende for vedkommendes økonomiske Stilling. Et andet er selvfølgelig, hvad der ligger i nogle Ord i § 6, 2det Stykke, hvor der tales om Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, nemlig dem, der tilføjes i en Parentes: Indtægts Art og Varighed. Det er klart, at en Arbejdsindtægt er af anden Art end andre Indtægter; navnlig kan den have forbløffende kort Varighed. Det er det Moment, man fra anden Side har peget paa ved at tale om den Usikkerhed, der hviler over Arbejderens Kaar. Hertil mener jeg ganske vist, man maa tage noget Hensyn, og derfor er jeg glad over, at den højtærede Indenrigsminister modificerede eller præciserede sine Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse om dette Punkt derhen, at Indtægternes Usikkerhed for Arbejdernes Vedkommende medfører, at man bør aabne Adgang for dem i noget større Grad end for andre med tilsvarende Indtægter. Dette peger efter min Mening paa noget berettiget; men derfra er der dog et meget betydeligt Spring til at opstille den almene skematiske Regel, at en Lønarbejder, ganske uanset hans økonomiske Kaar, blot fordi han er Lønarbejder, skal have Adgang til de stats-amerikant Sygekasser, noget, jeg er en afgjort Modstander af.

I øvrigt glæder det mig, at det ærede Medlem fra Verringe betragtede Spørgsmaalet om de saakaldte Fortsættelseskasser paa lignende Maade som jeg, og det forekommer mig, at det ærede Medlem var saa lykkelig at finde et overordentlig rammende Udtryk, naar han sagde, at han var be-

tænkelig ved at skulle ordne hele dette Spørgsmaal ved en enkelt Paragraf. Ja, det synes jeg netop er Sagen. Det er et saa stort og vanskeligt Emne, at det i og for sig kræver en særlig Lovbehandling. Det skal nok vise sig, naar man kommer til at tænke Spørgsmaalet nærmere igennem, at der er mange Sider i denne Sag, som er af en højst ejendommelig Beskaffenhed og derfor maa overvejes to Gange, inden man giver sig til at lovgive derom.

Med Hensyn til selve det foreliggende Lovforslag ønsker jeg til syvende og sidst at gøre en lille Bemærkning i Anledning af den Diskussion, her har fundet Sted. Det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) sagde ikke uden Bitterhed, at han paa ingen Maade vilde modtage Bebrejdelser, fordi han for sit Vedkommende ikke var blevet staaende ved Underudvalgets Arbejde. Jeg skal ikke paa nogen Maade rette Bebrejdelser mod det ærede Medlem. Maaske fortjener han det mindst af alle, og jeg vil indrømme, at formelt var Forholdet jo det, at naar Forudsætningerne brast, maatte hver af Parterne i Overenskomsten være berettiget til at vende tilbage til det egentlige Principstandpunkt, hvorudfra man var begyndt at nærme sig hinanden. Men det forekommer mig lidet frugtbart at rippe op i det Uheld, som jeg vilde kalde det, der skete i Fjor, og som ved tilfældige ydre Omstændigheders Indgriben i sidste Øjeblik kom til at ødelægge den Enighed, der dog faktisk var opnaaet. Hvad Lands-tingets eventuelle Stilling til dette Lovforslag angaar, vil den ganske naturligt — saa meget behøver man ikke at være Profet for at sige forud — afhænge af, om dette høje Ting kommer til at staa overfor en delt Afstemning, om jeg saa maa sige, overfor to forskellige Lovforslag, eller om det skulde lykkes i Aar at realisere det, som var lige ved at lykkes i Fjor, nemlig at der i den Forstand opnaedes Enighed om en Affattelse af dette Lovforslag, at man fra alle Partiernes Side gav det sin Tilslutning; i saa Fald kan jeg ikke tro, at Sagen skulde have nogen Vanskelighed ved at blive gennemført allerede i denne Samling. Men som Følge heraf forekommer det mig at være af Vigtighed, at alle gode Bestræbelser nu samles herom, i Stedet for at man stadig, idet den ene siger klippe og den anden siger skære, vender tilbage til, hvem der havde Skylden for, at Enigheden brast i Fjor. Det er da mit Ønske, at den Bitterhed og Harme, der er opsamlet ved de Misforstaaelser, som opstod i forrige Samling, nu maa være blevet lykkeligt udløst